PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 768 (6202) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 27 decembrie 1969

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Traversăm Oceanul — Campion al Italiei, fără să fi jucat nici un meci — Forest Hills 1969 plin de suspens — H. H. din nou cu noi — Dell vopsește terenul în lung și în lat — „Omoriți" de antrepamente? — În hangarul de avioane nu plouă

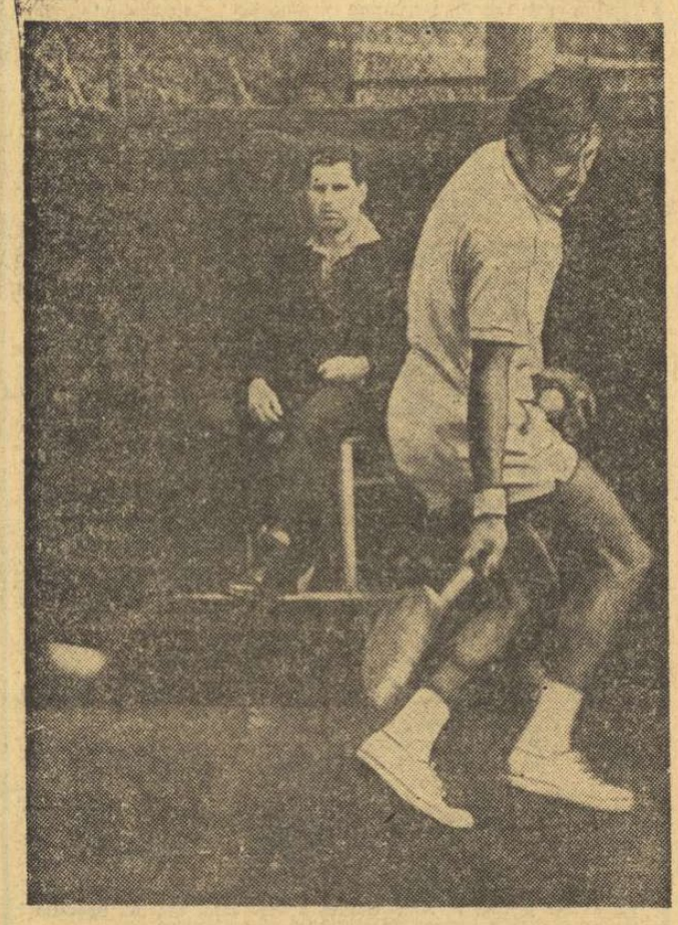

Ilie se „chinuie" la un retur din fundul terenului.

După victoria de la Wimbledon, invitațiile s-au înmulțit simțitor pentru membrii echipei române, iar angajamentele mai vechi se cereau onorate. N-am putut veni imediat în țară. Dar aveam să aflăm că nenumărați iubitori ai sportului de la noi, chiar cei care nu sînt „microbiști" de tenis, au fost mîndri de performanța noastră, așa cum eram și noi.

Pentru întîia oară, după 50 de ani și mai bine de tenis echipa României ajungea în ultima etapă a competiției supreme pe echipe — finala! Era „într-adevăr" o pagină de istorie și națională noastră o înscrisese cu strălucire. Aveam toate motivele să fim mulțumiți, dar nici unul de a pune racheta în cui și de a trece la odihnă. Acum, firește, venea partea cea mai grea și trebuia să facem totul pentru a ne menține în formă. Deci, nici un moment de pauză!

După cum era și firesc, am fost invitați la ultimul din turneele clasice ale anului, Forest Hills. Mai fusesem solicitați și în alți ani, dar niciodată nu ne încumetasem să călcăm pe terenurile verzi din preajma New-York-ului. Acum, eram obligați și nu numai prin performanță. Era un excelent prilej de a avea un turneu în plus pe pămînt american, înaintea jocurilor din Challenge-round, programate la Cleveland. Acolo trebuia să întîlnim, în zilele de septembrie, pe deținătorii „Salatierei de argint", tenismanii reprezentativei S.U.A. Așa că nu era posibil să greșim, în această acceptare. Trebuia să mergem cît mai devreme la întîlnirea ce ne-o ofereau Ashe, Smith, Graebner, Lutz și Pasarell, probabilii noștri adversari din marea finală.

Înainte, însă, de a-mi face bagajele pentru traversarea Oceanului, mai aveam de rezolvat o problemă, de ordin personal. Era partea mai ținută plăcută a oricărei victorii. Anume, dacă purtam cu mîndrie panașul de finalist în „Cupa Davis", știam prea bine că obținusem aceasta în dauna unei serii întregi de satisfacții personale. Îmi lipseau rezultatele mai valoroase în turneele individuale și probabil că aveam să dispar din primele 15—20 locuri ale clasamentelor mondiale, acolo unde urcasem în ultimele sezoane. Totul fusese sacrificat pentru jocurile pe echipe. Motive de nemulțumire trebuiau să aibă și conducătorii clubului meu din Italia, Cannotieri Olonna, acolo unde fusesem transferat la finele anului trecut. Ei nu mă mai văzuseră de mult și eu nu-mi respectasem decît printre picături obligațiile față de echipă. S-au dovedit însă adevărați oameni de sport. În ajunul plecării spre America, președintele clubului, dr. Giuseppe Stante, a fost primul care să mă încurajeze în a nu întîrzia nici o clipă pentru a apăra culorile reprezentativei naționale. Clubul putea să mai aștepte...

Puțin mai tîrziu aveam, să aflu că, în absență, devenisem campion al Italiei pe echipe. Colegii de club jucaseră bine, suplinindu-mi lipsa. În schimb, în Cupa europeană inter-cluburi, Cannotieri era învinsă de Racing Club Paris (5—4) și poate că simplul și dublul pe care nu l-am putut juca cîntăriseră greu în desemnarea cîștigătorilor. Importanța altor întreceri pe echipe — mult mai de preț — prima, însă.

★

Forest Hills este, se știe, al doilea turneu pe gazon după Wimbledon, ca importanță. Aveam ambiția să ne apărăm cum se poate mai bine prestigiul cîștigat în jocurile de „Cupa Davis". Așezarea noastră pe tabelul probei de simplu părea destul de avantajoasă, în ce mă privește, în schimb, Ilie Năstase era plasat puțin tendențios, trebuind să joace pe parcurs cu Stan Smith, cel mai în formă jucător american. Intențiile mi se păreau evidente: un mic sondaj din partea americanilor, înaintea Clevelandului.

Neprevăzutul și-a făcut un loc important în evoluția noastră în marele „open" american. În primul rînd eu, jucînd cu dîrzul sud-african Terry Ryan, mă lovesc de gardul de sîrmă la o minge grea și se pare că am o coastă fisurată. Cîștig totuși meciul, dar pe cel următor, cu Pilici, îl pierd abandonînd în

(Continuare în pag a 4-a)

Plecînd din Predeal pe valea Rîșnoavei spre Forban, mai sus de punctul numit „Crăcănel" se află splendidul complex sportiv al clubului Steaua, loc de întîlnire, în timpul iernii, a sportivilor fruntași din acest club. În imagine cabana Steaua, altitudine 1 250 m.
Foto: A. NEAGU

Ou jamais vu:

La Roumanie jouera le Challenge Round de la Coupe Davis

Așa anunța presa internațională calificarea echipei României în finala „Cupei Davis".

Echipierul nr. 1 al deținătorilor salatierei, americanul de culoare Arthur Ashe

MINIBASCHETBALIȘTII LA STARTUL EDIȚIEI A III-a A „CUPEI FEDERAȚIEI"

De astăzi pînă marți, sala Floreasca din Capitală găzduiește a IV-a ediție a „Cupei federației" la minibaschet, competiție care reunește 32 de echipe din toată țara, cuprinzînd pe cei mai talentați practicanți ai baschetului mic. Desfășurată prima dată în 1967 pe o singură categorie de vîrstă (au cîștigat Școala sportivă Constanța la băieți și Școală sportivă nr. 1 la fete), întrecerea s-a bucurat treptat de un interes sporit, fapt care în 1968 i-a determinat pe organizatori să-i împartă pe concurenți în două categorii: I (au cîștigat Steaua la băieți și Școlarul la fete) și a II-a (Școala sportivă nr. 1 la băieți și Școala sportivă Satu Mare la fete), iar în 1969 i-a obligat să formeze și etape calificatorii. Minibaschetul s-a dovedit tot mai îndrăgit de tineretul școlar doritor să practice un sport dinamic, complex și complet.

Astăzi, deci, la ora 8, primele pase, primele driblinguri, primele aruncări la coș și apoi, zi de zi (de la ora 8 pînă la 13 și de la ora 15 la 20), dispute pînă marți, cînd va avea loc festivitatea de premiere în cadrul tradiționalului Festival al minibaschetului. Cu acest prilej, pe lîngă recompensele federației de specialitate, cei mai buni vor fi răsplătiți cu frumoase premii oferite de Administrația de stat Loto-Pronosport (locul I în cele patru clasamente, primii trei la concursurile de urări și cîntece) și de ziarul Sportul (cosgeterul competiției). Trebuie să precizăm, că, cu prilejul Festivalului, va fi prezentată o expoziție de minibaschet amenajată în incinta sălii Floreasca cu aportul substanțial și voluntar al I.E.A.B.S. și al Liceului de arte plastice din Capitală.

Vor fi patru zile de sărbătoare a celor mai tineri practicanți ai baschetului, în același timp patru zile în care vom vedea evoluînd viitorul baschetului românesc.

CU CE DREPT?

Sînt cunoscute marile succese obținute de sportivii români la atîtea și atîtea importante competiții internaționale. **„Cu toate acestea"** — așa cum se arată în expunerea de motive privind legea sportului — **„talentul și aptitudinile sportive ale tineretului nostru nu au fost valorificate pe deplin, din care cauză, în unele ramuri de sport, rezultatele nu sînt pe măsura posibilităților".** În consecință, au fost luate o serie de măsuri, iar o dată cu adoptarea legii sportului, a fost fixat și cadrul legal de desfășurare a activității sportive. Desigur, elaborarea documentelor amintite a avut menirea să contribuie la îmbunătățirea activității din domeniul sportului.

În acest scop, de pildă, legea prevede că federațiile sportive, ca organe de specialitate, se ocupă de dezvoltarea ramurilor de sport, sînt persoane juridice, au statut și bugete proprii. Prin urmare, federațiile au atribuții mai largi, o mai mare libertate de acțiune. Dar aceste noi învestiri de sarcini, în locul tutelării mărunte la care erau supuse în trecut, aduc și o creștere a responsabilității acestor organe conducătoare pe discipline sportive, presupun o maturitate deplină în toate acțiunile întreprinse — în cadrul legii și a regulamentelor — pentru o îndrumare competentă și un control eficient.

Printre regulamentele pe care federațiile sînt obligate să le respecte întocmai, se numără și cel privind trecerea sportivilor de la o asociație sportivă (club) la alta. Or, se pare că nu toate federațiile țin seama de dispozițiile în legătură cu transferările sportivilor.

La hochei pe gheață, forul de specialitate anunță că a hotărît acordarea unei noi perioade de transferări, pînă la 31 decembrie 1969 (vreo șase zile), și că aceste transferări se vor efectua conform normelor C.N.E.F.S. în vigoare. Iar federația de baschet fixează și ea o **scurtă** perioadă de transferări, între 5—10 ianuarie 1970.

Dar, instrucțiunile privind regulamentul amintit, la art. 1, specifică: Perioada de transferări în cadrul căreia actele necesare trebuie depuse la federație sau comisiile respective va fi de **minimum 15 zile și de maximum 30 de zile.** În sfîrșit, în dispozițiile finale, la punctul 6 se menționează că prezentele instrucțiuni fac corp comun cu regulamentul de transferări.

Este clar. Două federații încalcă evident un regulament aprobat de forurile superioare și acceptat de toate federațiile. Și, culmea ironiei, în comunicatul federației de hochei se dau asigurări că transferările vor fi efectuate conform normelor C.N.E.F.S. în vigoare!!

Așa să fi înțeles oare unele federații atribuțiile sporite pe care li le conferă legea? Aceea de a eluda regulamentele în nici un caz!

Constantin COMARNISCHI

Învățați schiul cu Mihai Bîră

NOȚIUNI FUNDAMENTALE

Spuneam că prima senzație pe care începătorul o resimte avînd schiurile la picioare este stînjeneala. Nu poate înainta, se încurcă în picioare și schiuri, nu știe ce să facă cu mîinile și bastoanele. Să-i dăm o mînă de ajutor ca să se descurce.

Pentru prima dată în viață, schiurile se prind la picioare *pe un teren plat*, fără bastoane. Porniți relaxat, exact ca în mersul obișnuit pe stradă, la început ridicînd mai sus ca de obicei piciorul de la sol. După cîteva sute de metri de exerciții, încercați ca pășirea să fie mai alunecată, alungită, fără desprinderea schiului de pe zăpadă. Brațele se leagănă coordonat și invers o dată cu mișcarea picioarelor: picior stîng — braț drept și invers. Mișcarea este lentă, relaxată, sigură. Incercați și cu bastoanele: prinse bine în pumn, fără să vă sprijiniți pe ele, executați același mers, plimbînd bastoanele pe lîngă corp. Folosiți efectiv și bastoanele. Balansul brațelor devine mai mare, ridicîndu-se la deplasarea înainte pînă la orizontală, moment în care bastonul se înfige în zăpadă paralel cu schiurile, lateral și în dreptul legăturilor sau puțin înaintea lor. Urmează o fază de sprijin și tracțiune prin care schiorul, împingînd în baston, prelungește alunecarea (pășirea) pe schiuri.

Ați și învățat **mersul alternativ.** Înaintarea se obține prin alunecarea ritmică de pe un picior pe altul prin

(Continuare în pag. a 3-a)

DINAMO-BRAȘOV la 20 ani de activitate

Astăzi, la orele 12, va avea loc, în sala de spectacole a Palatului culturii din Brașov, festivitatea consacrată aniversării a 20 de ani de la înființarea clubului Dinamo din localitate.

În cinstea acestui eveniment, clubul Dinamo Brașov organizează două concursuri de schi în Poiana Brașov: unul de fond, deschis tuturor categoriilor de schiori și altul de biatlon, rezervat pentru seniori și tineret. Astăzi, se dispută probele individuale iar mîine, duminică, întrecerile de ștafete.

A apărut primul Almanah SPORTUL

O enciclopedie pe care o așteptați. În aproape 300 de pagini de text și ilustrații o lume trepidantă, cu eroi și evenimente de mitologie modernă. O carte captivantă închinată frumuseții și moralei. Semnături prestigioase. Imagini inedite de pe toate meridianele sportului. Un amplu memento statistic al succeselor sportului românesc și al anului sportiv internațional 1969.

DADA MONDIAL

ÎN ATENȚIA GUVERNELOR LUMII:

SPORTUL PENTRU TOȚI

Consiliul Internațional pentru Educație Fizică și Sport (C.I.E.P.S), bucurîndu-se de statut consultativ pe lîngă U.N.E.S.C.O., se străduiește, prin intermediul unui comitet executiv și al multor membri dotați cu generos spirit de voluntariat, să aducă sportul în contact direct cu forțele și structurile care conduc evoluția socială. Recunoașterea dimensiunilor planetare pe care le-a luat sportul, ca fenomen social, recunoașterea rolului crescînd al sportului în viața modernă, implică ridicarea problemelor sale la un nivel care deocamdată nu este la fel apreciat pretutindeni. Această discrepanță justifică eforturile C.I.E.P.S. — ca și tutela directă a U.N.E.S.C.O — de a transforma bunăvoințe militante în acțiuni eficace.

Recenta reuniune internațională de la București, convocată de C.I.E.P.S., a avut tocmai rolul de a da substanță efectivă, tot mai pregnantă, unor tendințe, pînă acum, doar teoretice. Participanții au dezbătut principiile — de altfel destul de bine cunoscute — ale „sportului pentru toți" (altă expresie pentru ceea ce noi numim „sportul de masă"), dar mai ales mijloacele de a impune aceste principii în cercurile guvernamentale.

Donald W. J. Anthony, secretar convocator la Universitatea din Londra, șeful biroului de relații publice al C.I.E.P.S. (care ne-a mai vizitat țara în 1964, publicînd apoi în „Revista internațională de pedagogie" un articol comparativ despre educația fizică și sportul în Anglia și în România) ne-a vorbit despre necesitatea de a convinge gu-

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)